VI évfolyam. 1910. május hó 28. 22. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

DINKGREVE NÁNDOR felelős szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetések, hirdetési dijak és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Dr. Ostffy Lajos diadalutja.

Gyönyörü látványosságban volt az elmult szerdán mindazoknak részük, akik dr. Ostffy Lajos képviselőjelölt Jánosházára való bevonulását végignézték. Valóságos diadalmenet volt az egész körut, az utolsó nap pedig méltó befejezés. Szerdán reggel 8 órakor indult el a menet (kb. 30 fogat) Czelldömölkről és Kisköcsk, Nagyköcsk, Borgáta, Kissomlyó, Duka községeken keresztül (mindenütt nagy lelkesedéssel fogad ák), d. u. 1 órakor ért Jánosházára. Az impozáns menet, mely utközben mindig szaporodott, itt már 80 kocsiból állott. A Dukai-utca végén felállitott diszkapu alatt elhaladva Kovacs Henrik házához vonult a menet, ahol dr. Marton Adolf üdvözlő beszéde után az ünnepelt megszállt, a kiséret pedig átvonult a Korona udvarára, ahol a programmbeszéd volt megtartandó. Ugy 3 óra tájban 20 tagu küldöttség ment el a képviselőjelöltért, aki kb. 1000 főnyi hallgatóság előtt oly magvas, tartalmas és magasszárnyalásu beszédet tartott, hogy a jelenvolt ellenpárti hallgatóságot is lebilincselte, magával ragadta. Programmbeszéde után, melyet közbe is sürün szakitott meg a jelenvoltak tetszésnyilvánitása, percekig zugott az éljen, majd hivei felkapták és vállukon körülhordozva, leirhatatlan lelkesedés között vitték az utcán levő és virágkoszoruk alatt roskadozó kocsijára. A végtelennek látszó hosszu kocsisor a várost körös-körül járva d. u. 5 órakor elindult Pálfára, ahol ugyancsak nagy lelkesedéssel fogadták őt.

Nem mulaszthatjuk el e helyen felemliteni, hogy néhány elvakult ellenpárti kortes, pártjának tudta és beleegyezése nélkül, sőt az intelligensebb elem tilalma dacára is, felbujtogatta, összecsődítette a csócseléket és meg akarta zavartatni ezt a gyönyörü, igazán lélekemelő ünnepséget. Szerencsére azonban mindez nem sikerült, mert annak a pár asszonynak és gyereknek a hangját, akik tüntetni akartak, szinte elnyelte a lelkesedő hivek hatalmas éljenzése. Az ellenpárt komolyabb része, de különösen a választók nagyon csendesen, férfias komolysággal, mondhatni szó nélkül nézte végig a gyönyörü ünneplést. Ezért igazán dicséret illeti őket. Badarság is volna az elvek különbözősége miatt egymással veszekedni. Mindenkinek legyen szabad a meggyőződése.

Az itt-ott el-elhangzó ostoba vádakra vonatkozólag mintha dr. Ostffy Lajos kisérete csupa felbérelt csőcselék volna, álljon itt azoknak a neve, akik őt e diadalutján kisérték: 1. gróf Niczky Ferenc földbirtokos Ostfiasszonyfa. 2. Horváth Ernő földbirt. Csönge. 3. Radó Dénes földbirt. Kemenessömjén. 4. Berzsenyi Jenő földbirt. Kemenessömjén. 5. Bárdossy Zoltán földbirt. Alsómesteri. 6. Horváth János földbirt. Kemenesmagasi. 7. Vidos József földbirt. (négyes fogaton) Kemenesmihályfa. 8. Vidos Benő földbirt. Mersevath. 9. Károlyi Endre földbirt. Magyargencs. 10. Pálffy Géza földbirt. Károlymajor. 11. dr. Porkoláb Mihály pártelnök Czelldömölk, 12. Weörös Sándor földbirt. Csönge. 13. Mayer Lajos bérlő Kisköcsk. 14. Czencz Gyula földbirt. Ostfiasszonyfa. 15. Pottyondi Pál földbirtokos Kemenesszentmárton. 16. Boda Géza földbirt. Vönöczk. 17. Guoth Gábor földbirt. Kemenesmagasi. 18. Döbrentey Imre földbirt. Kemeneshőgyész. 19. Fischer Béla bérlő Radóháza. 20. Tompos Zsigmond földbirt. Egyházashetye. 21. Szelestey László földbirt. Boba. 22. Móritz Miklós földbirt. Boba. Utközben csatlakoztak a menethez Major László földbirt. Duka és Lövinger Ignác bérlő Jánosháza, valamint az érintett községek számos kocsija kisérte végig az ünnepelt jelöltet körutján, melyet gyönyörü négyesfogatán tett meg.

E diszes névsor eléggé megcáfolja a fenti hiresztelést, sőt azt mutatja, hogy a kerület intelligenciája, — kevés kivétellel, — Ostffy Lajos dr. jelöltségét támogatja.

Életemből.*)

Irta: Jászai Mari.

Nincs mentség, nincs kibuvó, magamnak kell magamról beszélnem, különben, mint tisztelt barátom fenyegetődzik, maguk irnak rólam életrajzi adatokat. Ettől pedig: Ments meg uram minket — színészeket.

Nem mintha azt bánnám, hogy az apámat az érdekesség kedvéért megteszik »parasztnak«, istenáldotta földmivesnek. Bár lett volna az! Akkor lett volna egy talpalatnyi földje, otthon maradtunk volna a falunkban, a gyönyörü fiatal anyám nem sorvadt volna el tulfeszitett munka, kevés alvás és hiányos táplálkozás következtében harminchárom esztendős korában, itthagyva e hideg nyomornak két pelyhes árvát. Más, napsugarasabb, bár öntudatlanabb sors lett volna osztályrészünk.

De különben is, én a parasztot tisztelem elsősorban. Nem hiába csókolta meg Széchenyi István, a magyarok vezérlő csillaga, apja legöregebb jobbágyának kérges kezét. Nem az bánt engem, hogy a születésemet kicsinyitik vagy felmagasztalják. Hála Istennek, nem születtem a muszka cárnak, a többi mindegy. De miután valaminek, valaki által okvetlenül meg kell iródni és miután az igazat ugy sem tudják rólam, tehát majd inkább csak magam »költök«, a magam számlájára. Mert azt mondják: a saját élettörténetét elbeszélve, kisebb-nagyobb mértékben mindenki költővé válik. Erre ugyan nekem nincs szükségem, ellenkezőleg, ha én a puszta igazságot irnám le, vagyis; leirnám az igazat, akkor vádolnának regényirással.

Bizony hihetetlen mennyiségü és minéküségü esemény fér bele egy olyan ember életébe, akire ötesztendős korától csak az »órangyala« vigyáz!

Oscár Wilde, Dorien Gray-jében azt mondja, hogy az ember lelke öregnek születik és éveivel fiatalodik. Ez a legszellemesebb igazságok egyike azok közül, amikre az a modern mártir bennünket megtanit.

Én például, aki minden gazságért, sőt igazságtalanságért kiabáltam, tomboltam, — ma már csak a — napos oldalán járok. De ez nem közöny, vagy életuntság, sem embergyülölet. Ellenkezőleg, tele van a lelkem csodálattal és szeretettel az emberek jósága és hogy ugy mondjam — emelkedettsége iránt, mert folyton az áll a szemem előtt, hogy — honnan indultunk el! Amig azt hittem, hogy az embert a Teremtő a saját kezével a saját képére gyurta, a saját lehelletét lehelte bele lélek gyanánt és hófehér angyalkákként bocsátott bennünket utunkra, eddig rettentő köve telő voltam az emberekkel szemben é

*) Mutatvány szerző »Tükröm« cimü munkájából. A könyv a kiváló müvésznő jóvoltából a József kir. herceg Szanatorium Egyesület javára jelent meg. Ára 3 korona.

Tisztelt Polgártársaim!

Tájékozásul közlöm, hogy arra a koholmánnyal alaptalan, bebizonyithatlan vádakkal teljes cikkre, melyet a »Kemenesvidék« folyó hó 22-én »Éljen dr. Maróthy László« — cimen közzé tett, az alábbi nyilt levélben válaszoltam a szerkesztőnek:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A »Kemenesvidék« folyó hó 22-én megjelent számában annyira alaptalan, sőt nevetséges vádakat halmoz össze az én pártomat illetőleg »Éljen dr. Maróthy László« cimü vezető cikkében, hogy azokkal foglalkozni nyilvánvaló célzatosságuk, alaptalanságuk, nevetséges voltuk folytán szükségtelennek tartom, csak csodálkozni tudok afelett, hogy ily koholt hireknek a »Kemenesvidék« felülni képes volt.

Azon nyilatkozatra nézve azonban, melyet ez a cikk nekem tulajdonit, hogy t. i. én »saját bevallásom szerint« a választás céljaira már 70 ezer koronát elköltöttem, határozottan kijelentem, hogy bárkitől ered ez a hir, az közönséges hitvány hazugság! Én ilyen vallomást soha senkinek nem tettem és hála Isten nem is tehettem, mert a választási költségek szórásában korántsem járok elöl, amint erre épen a tek. Szerkesztő ur lehet koronatanum!

Tek. Szerkesztő ur azzal a kérással fordult levélben dr. Porkoláb Mihály pártelnök urhoz, hogy számot tart-e az Ostffy-párt a »Kemenesvidék« szolgálatára? Egyuttal kijelentette a tek. Szerkesztő ur, hogy a celldömölki tudósitójától pártunkat illetőleg kapott hireket mindaddig nem közölheti, mig nem tudja, hogy azon esetre, ha ezen hirek miatt a másik párt tagjai megnehezelnek és a lapot visszaküldik, nyujtok-e én kárpótlást?

Erre én azt válaszoltattam, hogy a szolgálatait köszönettel vesszük, de azt csak olyan alakban használhatjuk, mint mindazon más itteni, illetve szombathelyi lappal tettük, amely önként, minden felkérésünk nélkül bővebben foglalkozott pártunkkal, hogy t. i. a cikket tartalmazó lap több száz példányát terjesztés és szétosztás végett átvesszük a rendes példány árban. — Egyébb dijazást vagy kártéritést én kilátásba nem helyezhettem, még ha talán az illető lapra: méltányos lett volna is.

Én tehát még ilyesmire sem pazaroltam választási költséget, sőt megvallom, hogy az eddigi — nem 70 ezer korona, hanem csak 6000 korona, mond *hatezer korona* zászlóköltséget is nagyon sokaltam, felesleges fecsérlésnek tartottam, melybe csak ugy kerültem bele, hogy t. jelölttársam 1000 darab zászlót rendelt á 7 K, tehát 7000 K költséggel, melytől feltünően én nem maradhattam el. — Zászlóköltség tekintetében sem multam felül ellenjelöltemet és semmiféle költségben nem is fogom felülmulni, mert hála Isten, erőszakosan, capacitacióval, téritgetéssel pártot szereznem, voksokat vásárolnom nem kell; az a párt, mely mellettem áll önérdek nálkül tisztel meg bizalmával személyemért.

Becsületes nevemen az én eddigi szerény, visszavonult, munkás életem foltot nem ejtett, e név pedig Istennek hála — örvend még annyi tiszteletnek Kemenesalján, hogy a hozzá jóindulattal füzött remények még az én jelentéktelen személyem mellé is nagyobb erővel sorakoztathatják polgártársaimat, mint bárminő alaku szennyes lélekvásárlás. — Ez az én erőm, ez az én pártom tiszta fegyvere, melynek birtokában mindenféle koholmányok mocska érintetlenül hagy.

Ostffy-Asszonyfa, 1910. május 26.

Ostffy Lajos.

Az olvasóközönséghez.

Alig két hónapja, hogy e lap szerkesztését átvettük, már is le kell mondanunk arról. Másutt a legnagyobb örömmel üdvözlik az ily irányu működést, de nálunk, akadtak egyének, akik tiszta szándékaink, nemes céljainknak gáncsolóivá aljasodtak! Szennyes munkáik után, azonban ne büszkélkedjenek, mert nem az ő érdemük az a sajnálatos körülmény, hogy tanügyi főhatóságunk a szerkesztés ideális munkáját nem engedte meg, hanem az a jóhiszemüség volt az engedély megtagadásának legfőbb oka, amelyel felettes hatóságunk az alaptalan rágalmakat az egyoldalu informátiók mellett elbirálta. De mindezek dacára is, csak részben érték el céljukat az illetők. Mert, az egyenesnek semmiképen sem minősithető eljárásuk ugyan lehetetlenné tette számunkra a *névleges* szerkesztést, de arra már — hála a gondviselés jóságának — nem találhatnak sem paragrafust, sem fórumot, hogy az irói mun-

---

igen nagyon szenvedtem a büneink miatt. Valóban nem volna szabad a gyermek hivő lelkét ilyen torturáknak kitenni. Meg kellene mindjárt mondani neki, hogy a bibliának az az a szép meséje csak mese. Én esküszöm, hogy legnagyobb sajgó szenvedéseimet az életbeu a jóról és igazról belém oltott hitnek szószerint való fölfogása okozta.

Tehát igen, én is ott tartok, hogy már csak a derüs oldalát szeretem nézni az életnek; annál inkább magamról elmondani. Azért irom le gyermekkoromnak csak három szép emlékét. Ami különben untig megvilágitja egész környezetemet.

Ami e szép emlékeim egy-kettejéhez jajkiáltás szomoruság mégis hozzátapad, az nem tartozik a »szép«-hez, csak az »emlék«-kel jár vele.

Azonban az igért három lelki emóció elbeszélése előtt elmondok egy negyediket, a legelsőt, egy csodát, — de amelyről azóta tudom, hogy a legkétségbevonhatlanabb telepátia volt.

Ezzel kezdem. Ez az emlék a lelkem életének ugy is a kezdete.

Öt esztendős voltam, nem kell megijedni, nem vezetem végig magammal olvasóimat a mai ötvenig, — a városon kivül a kálváriadombon játszottunk egyik kis bátyámmal, amikor a pici kápolnában mellettünk megszólal a lélekharang. Amint megcsendült, én elfeledve a játszást, belekapaszkodtam nagyobbacska testvérembe és huzkodtam hazafelé, egyre kiabálva:

— Szaladjunk haza, most hal meg édesanyánk.

Meggyőződésem, ugylátszik, rá is átragadt és futni kezdtünk együtt, ahogy csak apró lábaink birták, amelyeket cipő sulyu nem gátolt. Bár most is ugy járhatnék!

És csakugyan. — Mily elevenen emlékezem rá! Akár csak tegnap történt volna. A kapuba érve, valaki fölkap az ölébe és visz befelé ezzel a szóval:

— Gyertek már, az anyátok nem tud meghalni.

Tágra nyilt szemmel az ajtóra meredve találtuk édesanyámat, aki éppen csak hogy a fejemre birta még ejteni a kezét, már le is hunyta örökre égszinü, lelkes szemeit. Az ajkai mozogtak még, de a szavát nem értettem.

Az anyám akaratereje vezetett akkor engem a játék mellől haza, és az Ő akaratereje vezetett el azok fölött a feneketlen örvények fölött, amelyek az én öntudatlan utamat kitették.

Nincs abban érdemem, ha célhoz értem, valamint nem lett volna vétkem, ha a szeméten pusztultam volna el. Amihez, mellesleg szólva, közelebb voltam tizenhétéves koromig, mint ehhez, amig észre nem vett a Nemzeti Szinház intendánsa, Orcy Bódog báró,— aki később mint karmester halt meg Londonban. — Az utána következő intendánsokkal már ilyesmi nem történhetett volna meg. Miért? — Utánam jött bizony ez az intendáns Kolozsvárra harmadmagával, hogy megnézzen és szerződtessen, mert »semmi szóra, semmi biztatásra« én föl nem jöttem Budapestre játszani, kétségbeejtve Deák Farkast, a titkárt, monoton válaszaimmal, melyekben csak azt hajtogattam, hogy alázattal köszönöm az igen nagy megtiszteltetést, de én még (1872) semmi vagyok, semmit sem tudok, hogy jöhetnék én ide »félistenek« — igy irtam: félistenek közé! Igen, igen, százszor jártam közelebb végpusz-

kásságban is meggátolhassanak bennünket. Mert az ő romlott lelkük, tán arra is képes volna.

Midőn tehát, az adott kényszerítő körülmények között e lap *névleges* szerkesztésétől visszavonulunk, tiszta szándéku, nemes irányu munkásságunkat nem szakitjuk egyuttal félbe, hanem amig csekély erőnktől, szerény tehetségünktől telik, addig folytatni fogjuk azt az ideális munkát, amelyet e lap szerkesztésének átvételével megkezdtünk.

Igazságunk tudatában fölemelt fővel, nyilt homlokkal állunk a kritika itélőszéke elé ugy a multakért, mint a jövendőkért.

A n. é. olvasóközönség eddigi szives támogatásáért hálás köszönettel adóznak:

Jánosháza, 1910. május 28-án.

Király János. **Novák Pál.**

Szól a nóta! . . .

Mire soraink napvilágot látnak, az egész ország a legszentebb népjog gyakorlásának ünnepi pillanata előtt áll. És természetesen szól a nóta, nagy a hejehuja, itt-ott a felforrott indulat fanatizmusával is terhesek a lelkek. Rendeltetésünk szerint lapunk nem szól az alkotmányos nyilatkozat politikai részébe. A képviselőválasztás politikai tényét e sorokban még érinteni sem akarjuk; társadalmi vonatkozásait akaruk a hazaszeretet melegével megérinteni.

A legszebb és legméltóbb persze az lenne, ha minden volt tulajdonos a kortesmentesen, ünnepi komolysággal önkényt járulna az urnához s adná le szavazatát s a választási helyiség előtt nem sivitana a vályogvetők művészi muzsikája. De ilyet kivánni, aki a mi népünket ismeri, nem lehet. Maradjunk meg az adott helyzetben és kivánjuk csak azt, amit viszonyaink szerint lehet: kivánjuk és óhajtjuk, hogy ha már szól a nóta, ennek ne legyen dissonans akkordja és késő megbánása. A jelek nem biztatóak. Eléggé föl van tüzelve az indulat, hogy attól kelljen félnünk, hogy a csendőrszuronynak is lesz dolga holnapu'án. És épen mert a jelek sokhelyt erre az aggodalomra mutatnak, helyén való, ha minden hirlapi organum a józan magyar lelkekhez csillapitó szózatot intéz. Vigyázzunk, hogy legszentebb polgárjogunkhoz ne tapadjon vér, késő megbánás, átok, keserüség. Fakadjon fel e napon egy boldog nemzetnek reményvirága tisztán, mocsoktalanul.

Mindenikünknek hivatásunk van e részben, legyen bármilyen foglalkozásunk.

Mindegyikünknek lelkiismeretét terhelheti, ha e részben sérelem esik egyeseken és ami mindig vele együttjáró, ha sérelem esik a nemzet becsületén.

A nemzeti becsület védőpajzsa van kezünkre bizva e napot.

Ahhoz, hogy polgárjogát kiki miként gyakorolja, nem szólunk; vajha mások is engedjék a szabad véleménynyilvánitást minden kényszerités nélkül. Ami szerint csak egy, hogy legyen makula nélkül az a megbizó levél, melyet a képünk viselőjének ki fognak állitani s ha hangos, hejehuzás, vigadós, dalos is az utca, ne legyen garázda, zavarosban halászó, indulatos, fanatikus.

Tiszteljük egymás meggyőződését és főleg tiszteljük meg azt a fenséges jogot, melylyel birunk s melyet gyakorlunk.

Minél kevésbbé engedjük fölzaklatni szenvedélyünket, annál hamarabb eltisztulnak az elmult korteskedések izgalmai s hinni lehet, hogy társadalmi téren nem lesz ennek visszahatása.

Ez az, amit őszintén kivánunk!

---

tulásomhoz, mint ahhoz, hogy a Nemzeti Szinház tagja legyek.

Hát nem az anyám akarata, melyet utolsó érintésével küldött át belém, vezérelt és őrzött meg azokon a poklokon keresztül, melyeken sorsom áthajszolt?

. . . De lássuk a szép gyermekkori emlékeket!

Mikor észrevettem, hogy olvasni tudok, frissen szedett körtét vittem a tanitónak. Ez volt első boldogságom.

Árván maradván, majd az egész fészekalja gyereket széthordták az atyafiak, apánk második házasságáig. Engem egy szegény özvegy ángyom vett magához Pannohalmán és beadott a kisiskolába. Most is látom magamat az alacsony vályogház napsütötte küszöbén üldögélni, látom azt az abécés könyvet az ölemben és most is érzem annak a meglepetésnek a bennem átrezzenő érzését, amivel bekiáltottam csipke-fejkötős ángyomnak:

— Ángyi! Hiszen én tudok olvasni!

Nekem az ő fehér csipke-fejkötője olyan feltünő pompa volt, amelyet nem győztem csodálni és minden kezemügyébe eső anyagból utánozni. De szomoru vége is lett rám nézve.

(Folyt. köv.)

Heti krónika.

Olvasóinkhoz. A mai számmal e lap felelős szerkesztését átvettem. Lapunk ezután is a közönség szócsöve akar lenni, önzetlenül akarunk harcolni, tovább dolgozni a közügyekért, miért is a közönség szives pártfogását kérjük. *Dinkgreve Nándor.*

Előmunkálati engedély. A kereskedelmi miniszter Rechnitzer Béla pápai nagykereskedőnek az államvasutak Pápa állomástól a Dunántuli h. é. vasutak Ukk állomásig, valamint Csabrendek községtől Sümegig vezetendő helyi érdekü vasutra kiadott előmunkálati engedély érvényét meghosszabbitotta.

Táncmulatság. A rjgácsi ág. h. ev. ifjusági egylet saját céljai javára 1910. évi május hó 29-én, Ferenczy Dénes ur helyiségében szinielőadással egybekötött táncmulatságot rendez. Belépti dij: I. hely 1 K, II. hely 70 fillér, állóhely 40 fillér. Kezdete este fél 8 órakor.

Gyilkos patron. Somogyi János hetyefői 19 éves legény egy patront kapott egyik pajtásától, aki ugy találta. Pünkösd napján Somogyi a pajtaajtó támasztó rudját lefektette, ennek végébe vert szögbe illesztette a patront s lehajolva rácsapott, hogy elsüsse. A patron el is sült. A lövés azonban Somogyi nyakának hatolt, ebben az ütőeret átszaggatta ugy, hogy a szerencsétlen legény elvérzett. Farkas Kálmán szolgabiró és Lukonich Gábor dr. fő- és járásorvos megejtették a vizsgálatot. Ez megállapitotta, hogy a lövés föltétlenül halálos volt s a legény akkor is elvérzik, ha rögtöni orvosi segedelemben részesül.

Uj lap a vármegyében. Major László okl. gazdász f. évi junius hó 1-én minden szombaton megjelenő »Kisgazdák Lapja« cimen szaklapot indit.

Tüzoltó tanfolyam. A Magyar Országos Tüzoltó Szövetség a nyáron Budapesten tüzoltói tanfolyamot rendez, amelyen a vidéki tüzoltók is résztvehetnek. A szövetség tegnap átirt a városhoz, hogy amennyiben erre a tanfolyamra tüzoltókat küldene fel, azt a szövetséggel tudassák. A tanfolyamon a hallgatók tandijat nem fizetnek, sőt meg a kormánytól bizonyos segélyre is tarthatnak számot.

Pótvásár Sümegen. A sümegi áldozói vásárt teljesen tönkretette a rossz idő. A kereskedelmi miniszter helyette junius 6-ára pótvásárt engedett. Ugyanerre a napra esik a hónapos állatvásár is.

Állatbetegség. Bázsin és Csabrendeken a sertésvész, a Máriamajorban pedig a sertésorbánc lépett fel. A zárlatot a hatóság rendelelte.

Szezonnyitás. A pünkösdi ünnepek beköszöntésével az ózondus levegőjű, festői szépségü Korytnica is megnyitotta kapuit a gyógyulást és üdülést kereső közönség számára. 15 modernül berendezett szálloda és villaépületben szállásolja el az igazgatóság vendégeit, kiknek élelmezéséről több kitünően vezetett vendéglő gondoskodik, köztük egy rituális konyhával berendezve. Dr. Ormay József kir. tanácsos vezetésével három kiváló orvos őrködik a gyógyulást kereső vendégek egészsége fölött. A fürdő kitünő gyógyvizei, magaslati fekvése, modrenül berendezett vizgyógyintézetével hazánkban az egyetlen gyógyhely, amely gyomor-, bél- és májbajokban szenvedő föltétlen gyógyitó hatással bir. A közönség szórakozásáról az idény folyamán az igazgatóság bőségesen gondoskodik.

Felvétel a tanitónőképző- intézetbe. A pápai irgalmas nővérek 110 nővendék számára benlakással egybekötött nőtanitóképzőintézete I. osztályába az 1910/11. tanévre a fölvétel folyó év junius 1-től szept. hóig történik. Ellátási-díj 440 korona, tandíj 52 korona. Kivánatra porspektus és felvilágositás a felszólamlásra bármikor, a nagy szünidőben is, bárkinek adatik. Az igazgatóság.

Hirdetmény. A soproni m. kir. pósta- és távirdaigazgatóság a következő hirdetmény közlésére kérte meg lapunkat: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter postai cimbejelentő lapokat rendszeresitett. A cimbejelentő lapok a fürdőn nyaraló, üdülő és turisták által sűrűn látogatott helyek belforgalmára vannak szánva és arra szolgálnak, hogy a huzamosabb tartózkodásra érkező közönség megérkezése után illetve elutazása előtt, vagy szállásváltoztatáskor is ily lapot megfelelően kitöltvén, az illető helyen levő póstahivatallal lakcimét (utca, házszám, szálló, vendéglő, villa, szobaszám stb.) közölje s ilykép a cimére érkező postai küldemények és távirdatok akadálytalan kézbesitése, illetve azok után, vagy visszaküldése iránt intézkedhessék. A cimbejelentő lapok a fürdő-nyaraló és üdülőhelyeken levő postahivataloknál, valamint a szálló-vendéglő és villatulajdonosoknál is ingyen kaphatók; kitöltésük és felhasználásuk módja iránt maga az illető nyomtatvány elég tájékozást nyujt. A kellően kitöltött cimbejelentő lap az illető fürdő-nyaraló, üdülő helyen bármelyik levélgyüjtő szekrénybe dobható, vagy közvetlenül a postahivatalba küldendő. A cimbejelentő lapot bérmentesiteni nem kell, a távolsági forgalomban azonban fel nem használható s a cimbejelentésen, továbbá az után vagy visszaküldés iránt való rendelkezésen kivül egyéb közleményt nem tartalmazhat.

Védekezés a tüdővész ellen.

Irtják a tőgygümőkóros teheneket.

A tüdővész továbbterjedésének meggátlására a földmivelésügyi miniszterium üdvös rendeletet intézett az ország összes törvényhatóságaihoz. A tüdővészt igen nagy részben a tőgygümőkóros tehenek terjesztik. A földmivelésügyi miniszter tehát elrendelte, hogy az ország területén található tőgygümőkóros teheneket irtsák ki mind.

Ennek a rendeletnek ugy közegészségügyi, mint állategészségügyi szempontból rendkivül nagy fontossága van.

Az ember egészsége a tőgygümőkóros tehenek tejével van leginkább veszélyeztetve, mert — tudvalevőleg — az állati gümőkór az emberre nagyon könnyen átragadhat és ennek következtében az ember tüdővészes, gümőkóros lesz. Éppen hazánk az, ahol a tüdővészes betegek száma a legnagyobb. A statisztikai adatok szerint nálunk körülbelül 70.000 ember pusztul el évenkint tuberkulózisban. A gümőkóros fertőzés pedig legtöbb esetben a gümőkóros tehenek tejének fogyasztása által történik.

Vármegyénkben is nagyon sok szegény család van, akinek az ilyen gümőkóros tehenek teje ugyszólván legfőbb tápláléka. De a nép nem tudja, hogy az ilyen gümőkóros tehenek tejének a fogyasztása milyen nagy veszélylyel jár.

De nemcsak éppen nálunk és szegényeknél van ez igy, hanem igy van ez az egész ország területén.

A tuberkulózis ilyetén módon való elterjedésének a meggátlását tüzte ki célul a rendelet.

A rendeletnek üdvös volta azonban csak évek multán fog mutatkozni, mikor már ilyen gümőkóros tehenek ki lesznek irtva és ezáltal az emberek tüdővészes megbetegedése jelentékenyen csökkenni fog.

A tőgygümőkóros tehenek irtása abból áll, hogy a miniszteri rendelet kötelességévé teszi az ország összes állatorvosainak, hogy mihelyt valamely fejős tehénen gümőkórt észlelnek, jelentsék azt azonnal be a törvényhatósági m. kir. állatorvosnak, akinek a jelentés után azonnal ki kell szállni a helyszinére a vizsgálat megejtése céljából.

Ha a járványtani intézet a tejet gümőkórosnak találja, akkor a beteg tehén tejéből egy bizonyos mennyiséget fölküld a m. kir. állatorvosi főiskola járványtani intézetéhez megvizsgálás végett.

Ha a járványtani intézet a tejben a gümőkór bacillusait megtalálta, akkor erről értesiti az eljáró állatorvost, aki aztán a gümőkóros tehenet a tulajdonostól az állam részére megvásárolja, aztán értékesiti, illetőleg levágatja. Nagyjában ez az eljárás, amelyet a rendelet e célból előir.

A miniszter e rendeletét mi örömmel üdvözöljük, mert ezen rendeletével az emberek egészségének megóvásáról történik intézkedés és ha egészen nem is, de bizonyára jelentékenyen csökkenti hazánkban a tüdővészes betegek számát.

Gabona-árak

— 1910. május 27-én. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	10·50—10·60	korona.
Rozs	7·20—7·30	„
Árpa	6·50—	„
Zab	6·20—	„
Bab	7·	„
Tengeri	6·50—	„
	pr. 100 kgr.	

Irányzat szilárd.

Néhány elismerő levél STERN MÓR FIA jánosházai hornyolt-tetőcserép és gőztégla-gyárában készült anyagokról:

Tölcsány, 1907. X/18.

Mai napon postautalványon beküldtük a szállitott cserépzsindely árát s egyuttal a szállitott kitünő minőségü anyagért elismerésünket fejezzük ki. Tisztelettel

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Tölcsány, 1907. XII/14.

Sziveskedjék jövő évi épitkezésre 30—100 ezer darab tégla és 10—30 ezer darab tetőcserépre Zalabér állomásra ajánlatot tenni.

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Szénásvölgyi uradalom 1908. julius 12-én.

Tekintetes Stern Mór fia urnak Jánosháza.

Örvendek, hogy a gyors és pontos kiszolgálásért, ugy mint a küldött cserépzsindely kifogástalan jó minőségéért ezuton megelégedésemet nyilvánithatom, egyuttal tisztelettel kérem . . . stb.

Schmidt Adolf.

Pusztaszentlászló 1908. VI/23.

A két vaggon zsindelyt megkaptam, nagyon meg vagyok vele elégedve. **Zágorhidy Cigány Bertalan.**

Kelt Pacsán, 1907. február hó 26.

Miután láttam Pacsatüttősben a gyártmányát és nagyon jónak találom, sziveskedjék velem tudatni, hogy ezerét mennyiért adja a Zalaapáti állomásra, mert ha jobban jövők ki vele, mint a sopronyival, ugy csakis az ön gyártmányát használjuk stb.

Acél Miklós épitési vállalkozó.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuviz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Bpest, V Zoltán-u. 10.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Celldömölk.